

نامه ای از امام زمان(عج) به یک روحانی

۱۴ تیر ۱۳۹۳ ساعت ۱۱:۵۴

ما از لغزش‌هایی که از برخی شیعیان سر می‌آزند از وقتی که بسیاری از آنان میل به بعضی از کارهای ناشایسته‌ای نموده‌اند که نیکان گذشته از آنان احتراز می‌نمودند و پیمانی که از آنان برای توجّه به خداوند و دوری از زشتی‌ها گرفته شده و آن را پشت سر انداخته‌اند اطلاع داریم.

شیخ مفید در ۱۱ ذی القعدة سال ۳۳۶ هـ قریباً ۷ سال بعد از غیبت کبری در سوئقه ابن بصری از توابع عکبری شمال بغداد چشم به جهان گشود و در دامان پدر و مادری عاشق و دل‌باخته به مکتب اهل بیت عصمت و طهارت پرورش یافت.

افرادی که شیخ مفید را درک کرده اند در سیمای ظاهری او چنین گفته اند: شخص لاغر اندام و میان قامت و گندم گون بود. او با ۵ واسطه نسبش به (سعید بن جبیر) می‌رسد که از شاگردان و پیروان امام چهارم بوده که با دریافت معارف از محضر امام سجاد(ع) دانشمندی بزرگ گردیده و در علم تفسیر قرآن چنان گشت که گفته اند: او نخستین کسی است که در (علم تفسیر) کتاب نوشته است.

شیخ مفید حدود ۲۰۰ کتاب و رساله در فنون مختلفه به ویژه در علم کلام و مناظره تالیف نموده و عده ای از آنها که از گزند روزگار محفوظ مانده در دست اعلام شیعه و ارکان شیعه بوده و از آنها استفاده می‌کردند چنانچه مرحوم مجلسی در هنگام تدوین مجلدات بحار الانوار ۱۸ کتاب از کتب او را دارا بوده و اسامی کتابها و رسائل نامبرده را نجاشی در رجال خود متجاوز از ۱۷۰ مجلد یاد کرده و از کتب او آنچه مشهور است یکی ارشاد، دیگری اوائل المقالات، دیگری المجل، دیگری مسار الشیعه و یکی هم مقنعه در فقه امامیه و امثال اینها.

درباب شخصیت علیم و مقام والای شیخ مفید از نظر تقوی و ولایت اهل بیت، سلام الله علیهم اجمعین، هیچ گونه تردیدی برای دشمن وجود ندارد، چه رسد به دوستان، و به ویژه درباره ارتباط آن بزرگوار با وجود مقدس حضرت بقیة الله فی الارضین، ارواحنا له الفداء، نظر دارند.

نامه‌های امام زمان (عج) به شیخ مفید (۱)

دفتر زندگی شیخ مفید، صفحات نورانی دارد که در آنها، نامه‌های مبارک امام زمان حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله فرجه به چشم می‌خورد.

دانشمند بزرگوار، احمد بن علی طبرسی در اواخر کتاب «احتجاج» برخی از توقیع‌های (نامه) حضرت «ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف» را که به شیخ مفید صادر کرده، آورده است.

در این نامه‌ها حضرت حجت (عج) شیخ مفید را مشمول عنایات خاص و الطاف مخصوص خود قرار داده است. به عنوان نمونه امام زمان(ع) در خطاب‌هایش به شیخ مفید چنین می‌فرماید:

۱. لالاخ السدید و الولی الرشید الشیخ المفید؛ به برادر با ایمان و دوست رشید، شیخ مفید ...

ترجمه برخی از فرازهای این نامه چنین است:

«این نامه ای است به برادر با ایمان و دوست رشید، شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان که از جمله پیمان‌هایی است که به ودیعت نهاده شده و از بندگان خدا اخذ گردیده است.

بسم الله الرحمن الرحيم، سلام بر تو ای دوست مخلص در دین که در اعتقاد به ما با علم و یقین امتیاز داری.

ما شکر وجود تو را به پیشگاه خداوندی که جز او خدائی نیست برده و از ذات بی‌زوالش مسألت می‌نمائیم که رحمت پیاپی خود را بر آقا و مولی و پیغمبر ما محمد و اولاد طاهرین او فرو فرستد، و به تو- که پروردگار توفیقات را برای یاری حق مستدام بدارد و پاداش تو را با سخنانی که از جانب ما می‌آگویی با صداقت افزون گرداند - اعلام می‌دارم که: به ما اجازه داده شده که تو را به شرافت مکاتبه مفتخر سازیم و موظف بداریم که آنچه به تو می‌نویسیم به دوستان ما که نزد تو هستند برسانی....

هر چند ما در جایی منزل کرده‌ایم، که از محل سکونت ستمگران دور است و این هم به علتی است که خداوند صلاح ما و شیعیان با ایمان ما را تا زمانی که دولت دنیا از آن فاسقان است در این دیده است، ولی در عین حال از اخبار و اوضاع شما کاملاً آگاهیم و چیزی از آن بر ما پوشیده نمی‌ماند.

ما از لغزش‌هایی که از برخی شیعیان سر می‌زند از وقتی که بسیاری از آنان میل به بعضی از کارهای ناشایسته‌ای نموده‌اند که نیکان گذشته از آنان احتراز می‌نمودند و پیمانی که از آنان برای توجه به خداوند و دوری از زشتی‌ها گرفته شده و آن را پشت سر انداخته‌اند اطلاع داریم، گویا آنان نمی‌دانند که ما در رعایت حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را از خاطر نبرده‌ایم، و اگر جز این بود از هر سو گرفتاری به شما رو می‌آورد و دشمنانتان، شما را از میان می‌بردند، تقوا پیشه سازید و به ما اعتماد کنید و چاره

این فتنه و امتحان را که به شما رو آورده است از ما بخواهید»

رویای عجیب شیخ مفید درباره درس گفتن به امام حسن(ع) و امام حسین(ع)

شبی شیخ مفید در خواب دید که در مسجد کرخ از مساجد بغداد نشسته است و فاطمه زهرا سلام الله علیها دست امام حسین(ع) و امام حسین(ع) را گرفته بود و به نزد شیخ مفید آمد و فرمود: «یا شیخ! علمهما الفقه» یعنی «ای شیخ به این دو، فقه تعلیم بده».

شیخ از خواب بیدار شده و در حیرت افتاد که این چه خوابی بود و من کی هستم که به دو امام فقه تعلیم دهم؟ از سوی دیگر خواب دیدن امامان معصوم(ع) خواب شیطانی نیست.

وقتی صبح شد، شیخ به مسجدی که در خواب دیده بود رفت و در آنجا نشست ناگهان دید که زنی جلیل و محترم که دست دو پسر را در دست دارد وارد مسجد شد. وی به نزد شیخ آمد و گفت: «یا شیخ علمهما الفقه». شیخ تعبیر خواب را فهمید و به تعلیم و تربیت آنان همت گماشت و بسیار به آن دو بزرگوار احترام می‌نمود.

آن دو پسر، «سید رضی» (کسی که بعداً نهج البلاغه را گردآوری کرد) و «سید مرتضی» معروف به علم الهدی بودند.

کتاب امالی، مشهورترین نوشته شیخ صدوق

کتاب امالی شامل ۹۷ مجلس می‌باشد که هر کدام از مجالس - موضوعات مختلفی در زمینه‌های اخلاقی، مسایل جذاب و متنوع مذهبی، آداب، سنن و... را در بر دارد.

مرحوم شیخ صدوق اخبار آن را از اساتید و روات فریقین (شیعه و اهل سنت) نقل نموده است.

در کنار هر کدام از مجالس، روز املا آن نیز ذکر شده است مثلاً مجلس اول در روز جمعه ۱۸ ماه رجب سال ۳۶۷ املا شده است که این امر نشان از دقت در ضبط و نگارش مباحث و توجه شیخ صدوق به مناسبت‌ها دارد

بخشی از کتاب در مشهدالرضا و بخشی دیگر در ری نگاشته شده است و در مجموعه شامل مباحثی است که از ۱۸ ماه رجب ۳۶۷ هجری تا پنجشنبه ۱۱ روز مانده از شعبان ۳۶۸ هجری (احتمالاً ۱۹ شعبان) بیان شده است.

یکی از برجسته‌ترین بخش‌های امالی شیخ صدوق، مجالس مربوط به محرم الحرام و بیان حالات و اخبار شهادت سیدالشهدا(ع) است.

در مجلس سی ام و سی و یکم که اوج مباحث مربوط به ماه محرم است و شامل روزهای نهم و دهم ماه محرم می باشد، مرحوم شیخ صدوق به مقتل خوانی و بیان مصائب و حوادث این دو روز می پردازد.

پی نوشت ها:

کتاب امالی شیخ صدوق به همت مرحوم آیت الله حاج شیخ محمد باقر کمره ای به فارسی ترجمه شده است.
امام زمان و شیخ مفید، سید جعفر رفیعی، ص ۱۰ .
"رجال" علامه بحر العلوم جلد ۳، ص ۳۲۰، خاتمه مستدرک ص ۵۱۸، معجم رجال الحدیث جلد ۱۷، ص ۲۳۴.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/27457/روحانی-یک-عج-زمان-امام-نامه/27457>